

HU

HU

HU

Brüsszel, 2010. 2. 1.

Útmutató¹

A kölcsönös elismerésről szóló rendelet alkalmazása nemesfém tárgyakra

1. BEVEZETÉS

E dokumentum célja, hogy világossá tegye a 764/2008/EK rendelet² (a továbbiakban: kölcsönös elismerésről szóló rendelet vagy rendelet) alkalmazását a nemesfém tárgyak Európai Unióban történő forgalmazása tekintetében. A dokumentumot folyamatosan fejlesztik, frissítésére a tagállamoktól, illetékes hatóságoktól és vállalkozásoktól származó tapasztalatok és információk figyelembevételével kerül majd sor.

2. A KÖLCSÖNÖS ELISMERÉSRŐL SZÓLÓ 764/2008/EK RENDELET

A rendelet a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékek tekintetében egy műszaki szabály alapján hozott, gazdasági szereplőknek címzett közigazgatási határozatokra vonatkozik, amennyiben a szóban forgó határozat közvetlen vagy közvetett hatása e termék forgalomba hozatalának megtiltása, a termék átalakítása, további vizsgálata vagy forgalomból való kivonása (2. cikk (1) bekezdés). Az illetékes hatóságnak, amennyiben ilyen határozatot kíván hozni, be kell tartania a rendeletben előírt eljárási követelményeket.

A kölcsönös elismerésről szóló rendelet a következő feltételek együttes teljesülése esetén alkalmazandó:

2.1. A (tervezett) közigazgatási határozatnak egy másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékre kell vonatkoznia

A kölcsönös elismerés elvét akkor kell alkalmazni, ha egy adott tagállamban jogszerűen forgalmazott terméket egy másik tagállamban fogalomba hoznak. Az alapelv értelmében egy tagállam nem tilthatja meg a saját területén egy másik

¹ Ez a dokumentum jogilag nem kötelező érvényű. Sem az Európai Bizottság, sem más, a Bizottság nevében eljáró személy nem felel az ebben a kiadványban található információk felhasználásáért vagy a gondos előkészítés és ellenőrzés ellenére esetleg előforduló hibákért. Ez az útmutató nem feltétlenül tükrözi az Európai Bizottság véleményét vagy állásfoglalását.

² Az Európai Parlament és a Tanács 764/2008/EK rendelete (2008. július 9.) az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapításáról és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218, 2008.8.13., 21. o.)

tagállamban jogszerűen forgalmazott termékek értékesítését, még akkor sem, ha azokat eltérő műszaki szabályoknak megfelelően gyártották. A rendelet szabályozza a kölcsönös elismerés tényleges és lehetséges megtagadásának eseteit. Ezért ha egy tagállam meg kívánja tiltani a forgalomba hozatalt, a 6. cikkben megállapított követelmények szerint kell eljárnia.

2.2. A (tervezett) közigazgatási határozatnak olyan termékre kell vonatkoznia, amely nem tartozik harmonizált uniós jogszabály hatálya alá

A rendeletet a nem harmonizált területeken kell alkalmazni, azokkal a termékekkel kapcsolatban, amelyekre vonatkozóan nem történt uniós szintű jogharmonizáció, vagy a termékek azon vonatkozásaival kapcsolatban, amelyek a részleges harmonizáció hatályán kívül esnek.

2.3. A (tervezett) közigazgatási határozat címzettje gazdasági szereplő

Ha az illetékes nemzeti hatóság által hozott korlátozó határozat címzettje gazdasági szereplőnek nem minősülő természetes vagy jogi személy, a határozat nem tartozik a kölcsönös elismerésről szóló rendelet hatálya alá.

2.4. A (tervezett) közigazgatási határozatnak műszaki szabályon kell alapulnia

A rendelet³ értelmében a műszaki szabály valamely tagállam uniós szinten nem harmonizált olyan törvényi, rendeleti vagy egyéb közigazgatási rendelkezése:

1) amely megtiltja az adott tagállam területén egy más tagállamban jogszerűen forgalmazott termék (vagy terméktípus) forgalmazását, vagy amelynek a betartása kötelező az ilyen terméknek a közigazgatási határozatot meghozó vagy meghozni szándékozó tagállam területén való forgalmazásához, és

2) amely meghatározza az adott termékre (vagy terméktípusra) vonatkozó kötelező tulajdonságokat, így a minőségi, a biztonsági, illetve a teljesítményszinteket, vagy a méreteket, beleértve olyan követelményeket, mint a termék (vagy terméktípus) megnevezése, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy a címkézés, vagy

3) amely bármely egyéb olyan követelményt határoz meg a termékre (vagy terméktípusra) vonatkozóan a fogyasztók vagy a környezet védelme céljából, amely befolyásolja a termék forgalomba hozatal utáni életciklusát – mint a használat, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy a hulladékkezelés feltételei –, ha ezek a feltételek jelentősen befolyásolhatják a termék (vagy terméktípus) összetételét, jellegét vagy forgalmazását.

2.5. A (tervezett) közigazgatási határozathoz a következő közvetlen vagy közvetett hatások valamelyike kapcsolódik:

- (a) a termék (vagy terméktípus) forgalomba hozatalának megtiltása;
- (b) a termék (vagy terméktípus) átalakítása vagy további vizsgálata, mielőtt azt forgalomba lehetne hozni vagy forgalomban lehetne tartani;

³ A rendelet 2. cikkének (2) bekezdése.

- (c) a termék (vagy terméktípus) forgalomból való kivonása.

Minden ilyen (tervezett) határozatot a rendelettel összhangban kell meghozni⁴.

3. A NEMESFÉM TÁRGYAK – A KERESKEDELMI AKADÁLYOK TÍPUSAI

A nemesfém tárgyak rendszerint aranyból, ezüsből, platinából (és egyes tagállamokban palládiumból), valamint bizonyos ötvözetekből készülnek.

Az egyes tagállamok nemesfém tárgyakra vonatkozó rendelkezései lényegesen eltérnek egymástól. Az egy tagállamban jogszerűen forgalmazott nemesfém tárgy más tagállamban történő forgalmazását gátló kereskedelmi akadályok alapvetően három fő típusba sorolhatók:

- (2) A termék nemzeti piacon történő forgalomba hozatalát megelőző ellenőrzési eljárás. Ezt az ellenőrzést számos tagállamban egy kijelölt fémjelző hivatal végzi (lásd 4. pont).
- (3) A jelzés kötelező beütése a termékbe, amit vagy a fémjelző hivatal végez, igazolva ezzel, hogy a termék vizsgálata megfelelően megtörtént, vagy a gyártó, illetve harmadik fél, feltüntetve ezzel a gyártót, a fém fajtáját és finomsági fokát (lásd 5. pont).
- (4) A kötelező finomsági fok, amely az arany, az ezüst és a platina tisztaságát jelző mérőszám (lásd 6. pont).

4. A KÖLCSÖNÖS ELSIMERÉSRŐL SZÓLÓ RENDELET RENDELKEZÉSEI: A NEMZETI ELLENŐRZÉSI ELJÁRÁS NEM TARTOZIK A RENDELET HATÁLY ALÁ

A 2. cikk (1) bekezdése értelmében a rendeletet a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott műszaki szabály alapján meghozott vagy meghozni kívánt közigazgatási határozatokra kell alkalmazni. A nemesfém tárgyakat illetően műszaki szabály a tagállam bármely olyan jogi vagy közigazgatási rendelkezése, amely:

- (1) megtiltja a közigazgatási határozatot meghozó vagy meghozni szándékozó tagállam területén egy másik tagállamban jogszerűen forgalmazott nemesfém tárgy forgalmazását, vagy amelynek a betartása kötelező a nemesfém tárgy e tagállam területén történő forgalmazásához, és
- (2) meghatározza a nemesfém tárgyra vonatkozó kötelező tulajdonságokat, így a minőségi, a biztonsági, illetve a teljesítményszinteket, vagy a méreteket, beleértve olyan követelményeket, mint a termék megnevezése, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy a címkézés.

Ezek a műszaki szabályok előírhatják a termék kötelező fémjelzését (lásd 5. pont) és/vagy kötelező finomsági fokát (lásd 6. pont). Eljárási szempontból az illetékes hatóságok két eltérő intézkedése különböztethető meg, ha a tagállamok előírják, hogy a nemesfém tárgyat egy

⁴ A rendelet 2. cikkének (1) bekezdése.

ellenőrző szerv (mint a fémjelző hivatal) hagyja jóvá a területükön nemesfém tárgyként történő jogszerű forgalomba hozatalt megelőzően.

4.1. Előzetes engedélyezési eljárások alkalmazása nemesfém tárgyakra

Egyrészt amennyiben előzetes engedélyezési rendszer van érvényben, az ellenőrző szerv fő feladata annak ellenőrzése, hogy a nemesfém tárgy megfelel-e a tagállam műszaki szabályainak: ha megfelel, az előzetes engedélyt megadják. Amennyiben egy fémjelző hivatalnak a hatáskörébe tartozik a termék fémjellel való ellátása és/vagy a nemesfém tárgy nemzeti piacon történő forgalomba hozatalának egy műszaki szabály alapján történő engedélyezése vagy megtagadása, ez a hivatal „illetékes hatóságként” a rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerinti közigazgatási határozatot hoz, és ezért köteles a rendeletet alkalmazni (lásd a (12) preambulumbekzdés második mondatát).

Másrészt az előzetes engedélyezési rendszerben a termékek kizárhatók a piacról, ha az előzetes engedély iránti előírt kérelmet azokra nem nyújtották be, vagy ha az előzetes engedélyt nem kapták meg. Amennyiben az illetékes hatóságok kizárólag abból az okból zárják ki egy nemesfém tárgyat a piacról, hogy az nem rendelkezik érvényes előzetes engedéllyel, akkor nem a rendelet hatálya alá tartozó műszaki szabály alapján határoznak (lásd a 12. preambulumbekzdés első mondatát).

4.2. Következtetés – a rendelet alkalmazása nemesfém tárgyakra

Mivel önmagában az a kötelezettség, miszerint a nemesfém tárgyakat be kell mutatni egy ellenőrző szervnek, nem határoz meg a 2. cikk (2) bekezdésének b) pontja értelmében előírt tulajdonságokat, ezért nem tekinthető a 2. cikk (1) bekezdése értelmében vett határozatnak, ha a nemesfém tárgyakat csak azért zárják ki a nemzeti piacról, mert azokat nem mutatták be az ellenőrző szervnek. Ezekben az esetekben az illetékes hatóság intézkedése nem tartozik a rendelet hatálya alá. Az előzetes engedélyezési eljárás időtartama, költsége és az egyéb, kizárólag eljárási követelmények szintén nem tartoznak a rendelet hatálya alá.

Az előzetes engedélyezési eljárásoknak azonban meg kell felelniük az EUMSZ. 34–36. cikkének (az EK-Szerződés korábbi 28–30. cikkének) ((11) preambulumbekzdés), és amennyiben egy illetékes hatóság azon az alapon tilt ki egy nemesfém tárgyat a piacról, hogy az nem rendelkezik a nemesfém tárgyként történő forgalmazáshoz kötelező finomsági fokkal, akkor az erről szóló határozat műszaki szabályon alapul, és a rendelet hatálya alá tartozik.

4.3. A Bíróság ítélkezési gyakorlata

Az Európai Unió Bírósága a *Houtwipper-ügyben* (293/93. sz. ügy)⁵ kimondta, hogy a uniós szabályok hiányában a tagállamok széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, és a csalás kockázatának kezelésére maguk választják meg a megfelelő intézkedéseket. A független szerv általi előzetes ellenőrzés és a gyártók általi fémjelzést lehetővé tevő – a minőségre vonatkozó szabályokkal, szankciókkal és képzéssel támogatott – rendszer közötti választás a tagállam jogalkotási politikájának

⁵ A Bíróság által a Ludomira Neeltje Barbara Houtwipper elleni büntetőeljárásban 1994. szeptember 15-én hozott ítélet, C-293/93. sz. ügy, 27. pont

kérdése; a Bíróság csak „nyilvánvaló mérlegelési hiba” esetén vizsgálja felül e döntést.

5. A KÖZELEZŐ FÉMJELZÉS

5.1. Bevezetés: a nemesfémjelzések típusai

Az EU-ban jelenleg többféle nemesfémjelzés létezik. A négy leggyakoribb a következő:

- a hivataljel, amely azt igazolja, hogy a nemesfém tárgyat egy kijelölt fémjelző hivatal megvizsgálta;
- a gyártó (vagy a megbízó) felelősségjele; a felelősségjelet rendszerint abban az országban kell bejegyezni, ahol a nemesfém tárgy ellenőrzése történik, és amely sok esetben a közös ellenőrző jelet (*common control mark*, CCM) alkalmazza;
- a finomságjel, amely a fém fajtáját és finomsági fokát (nemesfémtartalmát) jelzi;
- a közös ellenőrző jel, amelyet az 1975-ben hatályba lépett Bécsi Egyezmény⁶ (a továbbiakban: fémjelzési egyezmény vagy egyezmény) hozott létre. Az egyezményt Ausztria, Finnország, Norvégia, Portugália, Svédország, Svájc, az Egyesült Királyság, Ciprus, a Cseh Köztársaság, Dánia, Magyarország, Írország, Izrael, Lettország, Litvánia, Hollandia, Szlovákia és Lengyelország (15 uniós tagállam) írta alá. Szlovénia valószínűleg hamarosan csatlakozik. A közös ellenőrző jel a nemesfémeket és annak finomságát jelzi. A közös ellenőrző jelet csak kijelölt nemzeti fémjelző hivatalok alkalmazhatják az egyezmény feltételeinek betartásával, arany-, ezüst-, platinatárgyakra, miután azok finomságát a jóváhagyott vizsgálati módszerekkel megvizsgálták. A szerződő államok további ellenőrzés és fémjel beütése nélkül engedélyezik a közös ellenőrző jellel ellátott termékek behozatalát (amennyiben az ilyen termékek megfelelnek a helyi piaci feltételeknek: ezekben az esetekben az importáló tagállam gyakorlatilag átruházza az előzetes engedélyezési folyamatot az exportáló ország ellenőrző szervére). A közös ellenőrző jel beütése a termékbe önkéntes alapon történik; az egyezmény nem kötelezi a szerződő államokat ilyen fémjelzés alkalmazására. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy az exportőr választhat: kérelmezi a hazai fémjelző hivatalnál a közös ellenőrző jelet, vagy közös ellenőrző jel nélkül küldi az árut az importőr országba. Az utóbbi esetben az egyezmény értelmében az importőr ország előírhatja, hogy a nemesfém tárgy megfeleljen az általa előírt követelményeknek. Ezen túlmenően a felelősségjelet az importáló országban be kell jegyezni.

A fémjelzési egyezmény szerződő országai minden további vizsgálat vagy fémjelzés nélkül elfogadják azokat a termékeket, amelyek el vannak látva a négy hitelesítő jellel (közös ellenőrző jel, hivataljel, felelősségjel és finomságjel).

⁶ A nemesfém tárgyak ellenőrzéséről és jelöléséről szóló, 1972. november 15-én Bécsben aláírt és 1988. május 18-án módosított egyezmény Lásd <http://www.hallmarkingconvention.org/>.

KÖZÖS ELLENŐRZŐ
JEL

HIVATALJEL

FELELŐSSÉGJEL

750

FINOMSÁGJEL

5.2. A hivataljel beütése

A nemesfém tárgy hivataljellel való ellátása azt jelzi, hogy annak ellenőrzése megfelelően megtörtént, és rendszerint megjelöli a gyártót, a fém fajtáját és finomsági fokát is.

Kötelező a jelölés egy termék vagy terméktípus átalakítása esetén, mielőtt azt forgalomba lehetne hozni vagy forgalomban lehetne tartani (a rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja). Ezért a rendelet alkalmazni kell.

Továbbá a rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a hivataljel beütésének a visszautasítása a termék vagy terméktípus forgalomba hozatalának műszaki szabály alapján történő megtiltását jelenti. Ezért ha a fémjelző hivatal megtagadja a hivataljel beütését egy más tagállamban jogszerűen forgalmazott nemesfém tárgyba, minden esetben alkalmaznia kell a rendelet 4–6. cikkét.

5.3. A kötelező felelősségjel

A nemesfém tárgyakon a felelősségjel meglétét előíró nemzeti rendelkezés a rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében műszaki szabály.

A nemesfém tárgy forgalmazását a felelősségjel hiánya miatt megtiltó határozat a rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett tilalom.

A más tagállamban jogszerűen forgalmazott, de felelősségjellel nem rendelkező nemesfém tárgyra vonatkozóan az előzetes engedélyezési eljárás során a fémjelző hivatalnak minden esetben alkalmaznia kell a rendelet 4–6. cikkét.

5.4. A kötelező finomságjel

A nemesfém tárgyakon a finomságjel meglétét előíró nemzeti rendelkezés a rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében műszaki szabály.

A nemesfém tárgy forgalmazását a finomságjel hiánya miatt megtiltó határozat a rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett tilalom.

A más tagállamban jogszerűen forgalmazott, de finomságjellel nem rendelkező nemesfém tárgyra vonatkozóan a fémjelző hivatalnak minden esetben alkalmaznia kell a rendelet 4–6. cikkét.

6. A KÖTELEZŐ FINOMSÁGI FOK

6.1. A finomsági fok

Az arany- és platinaötvözetek tisztaságát jelző mérőszám korábban a nemesfém tartalmat a tömeg arányában kifejező karát volt. Az egykarátos arany tömegének 1/24 részét kitevő aranyat tartalmaz. Ezért a tiszta arany 24 karátos (100% Au w/w), a 18 karátos arany 75% aranyat tartalmaz, a 12 karátos 50%-ot, és így tovább.

Ezt a rendszert egyre inkább kiegészíti, illetve felváltja az ezrelékes finomsági rendszer, amely a nemesfémek tisztaságát az ötvözetben jelen levő nemesfém rész ezrelékes arányával fejezi ki. Például egy 75% aranyat tartalmazó ötvözet jelzése „750”.

A nemesfém tárgyak aranytartalmának gyakori, karátban és ezrelékben megadott finomsági fokai a következők:

KARÁT	EZRELÉKES FINOMSÁG
24	999
22	916
20	833
18	750
15	625
14	585
10	417
9	375

Az EU-ban jelenleg 18 különböző finomsági fokot alkalmaznak az arany jelölésére: 333, 375, 417, 500, 583, 585, 750, 800, 833, 835, 840, 900, 916, 958, 960, 986, 990 és 999. Ezek közül csak kettőt (585 és 750) használnak az összes tagállamban. A fémjelzési egyezmény szerint alkalmazott finomsági fokok a következők: 999, 916, 750, 585 és 375.

Az ezüstre az EU-ban 15 különböző nemzeti finomsági fokot alkalmaznak. Ezek közül csak a 800 és a 925 elfogadott valamennyi tagállamban. A fémjelzési egyezmény szerint alkalmazott finomsági fokok a következők: 999, 925, 830 és 800.

A platinára az EU-ban öt különböző nemzeti finomsági fokot alkalmaznak. A fémjelzési egyezmény szerint alkalmazott finomsági fokok a következők: 999, 950, 900 vagy 850. Információink szerint Bulgáriában, Cipruson és Németországban a platinát nem sorolják a nemesfémek közé.

Ezen túlmenően különbségek vannak az egyes országok között a forrasztási módszerek, a finomsági fokok megengedett eltérései és a finomság megállapításának módszerei tekintetében.

6.2. A kötelező finomsági fok a rendelet hatálya alá tartozik

A legtöbb esetben nemzeti műszaki szabályok írják elő, hogy egy nemesfém tárgynak milyen finomsági fokkal kell rendelkeznie ahhoz, hogy forgalomba lehessen hozni.

A fémjelzési egyezmény minden szerződő fél számára lehetővé teszi, hogy maga határozza meg a területén gyártható vagy forgalmazható nemesfém tárgyakra vonatkozó finomsági fokokat.

A nemesfém tárgyak bizonyos finomsági fokát előíró nemzeti rendelkezés a rendelet 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében műszaki szabály. Egy nemesfém tárgy forgalmazását egy ilyen nemzeti előírásnak való meg nem felelés miatt megtiltó határozat a rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett tilalom.

GOLD	SILVER	PLATINUM
		
A fémjelzési egyezményben előírt finomsági fokok 999-916-750-585-375	A fémjelzési egyezményben előírt finomsági fokok 999-925-830-800	A fémjelzési egyezményben előírt finomsági fokok 999-950-900-850

7. A BÍRÓSÁG ÍTÉLKEZÉSI GYAKORLATA AZ EUMSZ. 34–36. CIKKÉVEL (AZ EK-SZERZŐDÉS KORÁBBI 28–30. CIKKÉVEL) KAPCSOLATBAN

A rendelet nem érinti a Bíróságnak az EUMSZ. 34–36. cikkével (az EK-Szerződés korábbi 28–30. cikkével) kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát. Az ítélkezési gyakorlat a nemzeti jogszabályok sokféleségét tükrözi és a következők szerint foglalható össze:

7.1. A hivataljellel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat

Az olyan nemesfém tárgyakkal kapcsolatban, amelyekben nincsen egy másik tagállam független szerve által beütött, az importáló tagállam által előírttal egyenértékű és annak fogyasztói számára értelmezhető fémjel, a Bíróság úgy rendelkezett, hogy „amennyiben a nemzeti szabályok egy független szerv által elhelyezett fémjel meglétét írják elő, a más tagállamból behozott nemesfém tárgyak forgalmazása nem tiltható meg, ha azokat az exportáló tagállamban egy független szerv fémjelezte”⁷.

Ha a nemesfém tárgy már rendelkezik egy másik tagállam független szerve által beütött, az importáló tagállam által előírttal egyenértékű és annak fogyasztói számára

⁷ A Bíróság által a Ludomira Neeltje Barbara Houtwipper elleni büntetőeljárásban 1994. szeptember 15-én hozott ítélet, C-293/93. sz. ügy, 27. pont

értelmezhető fémjellel, a hivataljel fémjelző hivatal által történő kötelező beütése nem indokolt⁸.

7.2. A felelősségjellel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat

A Bíróság kimondta, hogy a gyártó vagy importőr kötelezése a gyártót megjelölő felelősségjel beütésére elvben hatékony védelmet jelent a fogyasztók számára és ösztönzi a tisztességes kereskedelmet⁹.

Ilyen védelemre azonban a Bíróság szerint nincs szükség, ha a nemesfém tárgyakat „olyan másik tagállamból importálják, ahol azokat jogszerűen forgalmazták, és ha annak a tagállamnak a jogszabályai szerint fémjelezve vannak, feltéve azonban, hogy az e tagállam által előírt fémjel által bármilyen formában tartalmazott információ egyenértékű az importáló tagállam által előírt fémjel által tartalmazott információval, és az importáló tagállam fogyasztói számára értelmezhető.”¹⁰

A felelősségjel rendeltetési hely szerinti tagállamban történő regisztrálásának előírása a legtöbb esetben nem indokolt. Abban az esetben indokolt csak, ha a másik tagállamból származó nemesfém tárgyakon nincs olyan fémjel, amely ugyanazt a célt, azaz a felelősséget viselő személy megjelölését szolgálja¹¹.

7.3. A finomságjellel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat

A Bíróság elfogadta, hogy a finomságjel alapvetően hatékony védelmet jelent a fogyasztók számára és ösztönzi a tisztességes kereskedelmet. Mivel a fogyasztó tapintással vagy szabad szemmel nem képes pontosan megállapítani a nemesfém tárgy finomsági fokát, a fémjel hiányában könnyen félrevezethető, amikor ilyen terméket vásárol¹².

Egy tagállam azonban nem írhatja elő a másik tagállamból behozott termékek újbóli fémjelezését, ha azokat ott jogszerűen forgalmazták és annak a tagállamnak a jogszabályai szerint fémjelezték, amennyiben a fémjel által bármilyen formában tartalmazott információ egyenértékű az importáló tagállam által előírt fémjel által tartalmazott információval, és az importáló tagállam fogyasztói számára értelmezhető¹³.

⁸ A Bíróság C-30/99. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2001. június 21-én hozott ítéletének 69. és 70. pontja.

⁹ A Bíróság C-30/99. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2001. június 21-én hozott ítéletének 49. pontja. A Bíróság által a Timothy Frederick Robertson és mások elleni büntetőeljárásban 1982. június 22-én hozott ítélet, C-220/81. sz. ügy, 11. pont.

¹⁰ A Bíróság által a Timothy Frederick Robertson és mások elleni büntetőeljárásban 1982. június 22-én hozott ítélet, C-220/81. sz. ügy, 12. pont.

¹¹ A Bíróság C-30/99. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2001. június 21-én hozott ítéletének 50. pontja.

¹² A Bíróság által a Ludomira Neeltje Barbara Houtwipper elleni büntetőeljárásban 1994. szeptember 15-én hozott ítélet, C-293/93. sz. ügy, 14. pont A Bíróság által a Timothy Frederick Robertson és mások elleni büntetőeljárásban 1982. június 22-én hozott ítélet, C-220/81. sz. ügy, 11. pont

¹³ A Bíróság 30/99. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2001. június 21-én hozott ítéletének 29. és 30. pontja.

7.4. A kötelező finomsági fokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlat

A Bíróság kimondta, hogy sérti az EUMSZ 34. cikkét (az EK-Szerződés korábbi 28. cikkét), ha az „arany” elnevezést fenntartják a 750 ezrelékes finomságú tárgyakra, ugyanakkor az „aranyötvözet” elnevezést használják a 375‰ vagy 585‰ finomságú tárgyakra¹⁴.

Ezért az olyan nemzeti rendelkezés, amely megtiltja a más tagállamban jogszerűen forgalmazott olyan nemesfém tárgyak forgalmazását, amelyek a finomsági fok olyan, a származási tagállamban alkalmazott leírását és jelzését viselik magukon, amely nem felel meg a rendeltetési hely szerinti tagállam finomsági fokra vonatkozó előírásainak, nagy valószínűséggel sérti az EUMSZ 34. cikkét (az EK-Szerződés korábbi 28. cikkét).

¹⁴

A Bíróság C-166/03. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2004. június 8-án hozott ítélete; lásd még a C-84/00. sz. Bizottság kontra Franciaország ügyben 2001. június 14-én hozott ítéletet.